

«La tasca de la Prelatura sempre va en benefici de la diòcesi»

El Mn. Ignasi Font, vicari de l'Opus Dei per a Catalunya, va ser entrevistat per Catalunya Cristiana el desembre de 2016.

25/12/2016

Després de set anys com a vicari de l'Opus Dei a Castella i Lleó, Cantàbria i Astúries, el Dr. Ignasi Font Boix, de 60 anys, ha tornat «a casa». Des del mes d'octubre és el vicari per a

Catalunya i Andorra, en substitució del Dr. Antoni Pujals. «Torno a casa, i ho faig amb moltes ganes de ser un servidor fidel: estar en comunió amb els bisbes de Catalunya i molt unit al que en cada moment ens demani el papa Francesc, juntament amb tots els fidels i totes les institucions de l'Església que hi treballen.» El Dr. Ignasi Font és doctor en dret civil, dret canònic i va exercir d'advocat a Barcelona. L'any 2002 va rebre l'ordenació sacerdotal. Va conèixer i tractar personalment sant Josepmaria Escrivà i el beat Àlvar del Portillo, fet que qualifica de «gran alegria» alhora que «de gran responsabilitat».

La tasca apostòlica a Catalunya la va iniciar sant Josepmaria Escrivà l'any 1939. Quina és la importància de Catalunya per a l'Opus Dei?

En efecte, va ser el mateix sant Josepmaria, acompanyat del beat

Àlvar del Portillo, qui va iniciar la tasca apostòlica a Catalunya. L'amor al treball ben fet va trobar una gran acollida aquí. Molts catalans que en aquells anys van descobrir la seva crida a l'Opus Dei han estat pioners en l'expansió arreu del món. Em vénen ara al cap, per exemple, el Dr. Joan Baptista Torelló, el professor Barto Roig, l'advocat Joan Masià i molts d'altres. Un altre capítol important en la història de l'Opus Dei va ser l'amistat i l'acollida que va rebre de Montserrat en moments de dificultat. També, uns anys més tard, sant Josepmaria va acollir-se a la Mare de Déu de la Mercè en moments decisius.

Com és la col·laboració i corresponsabilitat de l'Opus Dei amb les esglésies diocesanes?

L'Opus Dei és una part de l'Església i, per tant, la tasca de la Prelatura sempre va en benefici de la diòcesi.

Per això, aquestes setmanes m'estic presentant a tots els bisbes de Catalunya amb l'interès de conèixer les seves prioritats. L'aportació específica de la prelatura és l'impuls de la vida cristiana entre els laics en l'àmbit del treball, de la família i de la vida civil. Els fidels de l'Opus Dei, com a cristians, ajuden de moltes maneres a les seves parròquies. Em consta que molts d'ells s'impliquen i ajuden en diverses tasques.

Les vocacions sacerdotals de l'Opus Dei són un enriquiment per a la diòcesi?

És clar que sí. Tothom que accepta la crida de Déu és un enriquiment per a l'Església, i els sacerdots també.

Penso que qualsevol vocació enriqueix la diòcesi: consagrats, religiosos i de tota mena. Els sacerdots de l'Opus Dei, concretament, són sacerdots seculars, germans amb tots. Avui

sentim una particular necessitat de capellans bons i sants per a tota l'Església i la nostra societat. Paga la pena resar molt per les vocacions al sacerdocí.

L'Opus Dei va néixer a Espanya i és present en 68 països. En quins països té més projecció actualment?

Des del primer moment, l'Opus Dei va néixer universal. Per les circumstàncies històriques, primer van ser Europa i de seguida Amèrica els llocs d'expansió. A l'Àfrica es va començar per Kenya i Nigèria. Ara és present a força més països. Després van venir Àsia i Oceania.

Naturalment, la presència no és la mateixa a països on fa molt que es treballa, com ara el Brasil, Argentina o Mèxic, que a altres on fa poc que s'ha començat, com ara Corea, Sri Lanka o Romania.

L'Església catòlica, d'ençà de l'elecció de Francesc, mira més enllà

d'Europa. Aquesta orientació es nota també en la realitat de l'Opus?

I tant! Es tracta d'un nou impuls missioner i evangelitzador.

Veritablement el creixement de l'evangeli a altres continents és providencial per a l'Església i el món. És una gràcia de Déu que també experimentem a l'Opus Dei. Ara en concret, l'Any de la Misericòrdia ha estat un *màster* per a tots. No hem d'oblidar tot això que hem après durant aquests mesos, hem de posar-ho en pràctica durant la resta de les nostres vides. Estem començant.

L'actual prelat, Mons. Xavier Echevarría, té 84 anys. Es pot pensar en una renúncia? El futur prelat podria venir de l'altra banda de l'oceà?

Per suposat que el futur prelat pot venir de l'altra banda de l'oceà. Respecte al que em pregunta d'una possible renúncia, sant Josepmaria

ho va preveure d'una altra manera: quan és convenient, es nomena un vicari auxiliar de la prelatura. Així es va fer ara farà dos anys en la persona de monsenyor Fernando Ocáriz. Ara ell és el vicari auxiliar de la prelatura i exerceix les funcions executives.

Què respon a les crítiques als concerts atorgats als centres que segreguen l'alumnat per sexe? Com es justifica l'educació diferenciada?

És una manera d'organitzar un projecte educatiu, vàlid com altres, que és buscat per algunes famílies. Considero que hi tenen dret. Amb això no estic dient que l'educació mixta no tingui els seus avantatges. D'altra banda, molts fidels de l'Opus Dei treballen en l'educació mixta.

L'Opus Dei, fortament arrelat a la diòcesi de Barbastro-Montsó, pot ajudar a la resolució del conflicte que enfronta l'Aragó i Catalunya per les obres d'art?

Els últims anys ha estat dolorosa la insinuació que la prelatura té alguna cosa a dir o a fer en relació a aquest afer. Sant Josepmaria era nat a Barbastre, on promogué la construcció del santuari de Torreciutat, i també estimava molt Lleida. Cadascú té la seva opinió personal, però l'Opus Dei no pot intervenir ni té cap interès a afavorir un desenllaç determinat. Prego perquè es trobi una situació bona per a tots.

Carme Munté

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/la-tasca-
de-la-prelatura-sempre-va-en-benefici-
de-la-diocesi/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/la-tasca-de-la-prelatura-sempre-va-en-benefici-de-la-diocesi/) (08/08/2025)